

INTEROPERABILNOST U JAVNIM NABAVKAMA U BOSNI I HERCEGOVINI

Analiza se bavi konceptom interoperabilnosti u javnim nabavkama u Bosni i Hercegovini, istražujući njenu važnost, mogućnosti, izazove i primjere dobre prakse. Nalazi analize ukazuju na to da interoperabilnost može značajno unaprijediti efikasnost i transparentnost procesa javnih nabavki, smanjiti administrativno opterećenje, ubrzati donošenje odluka te omogućiti uštede vremena i novca kako ugovornim organima tako i ponuđačima.

Banja Luka, 2024.

Uvod

Sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, iako kompleksan i višeslojan, ima perspektivu kontinuiranog razvoja i unapređenju, naročito kada je u pitanju transparentnost, efikasnost, kvalitet usluga te posljedično digitalizacija i interakcija raznovrsnih organizacija da međusobno sarađuju u smjeru povećanja efektivnosti i uštede resursa. Sistem javnih nabavki posjeduje neophodne predispozicije da se u potpunosti digitalizuje, unaprijedi i olakša korišćenje već postojećih sistema, a naponi koje čini Agencija za javne nabavke Bosne i Hercegovine, u saradnji sa drugim institucijama, donatorskom zajednicom, nevladinim sektorom i privrednicima predstavljaju dobar temelj da bi se svi relevantni učesnici uključili u dalji proces.

U tom smislu, svakodnevno se otvaraju pitanja u vezi sa perspektivama, mogućnostima i izazovima potpune digitalizacije i saradnje između različitih učesnika, posebno javnih organa sa svih administrativnih nivoa vlasti. Upravo je saradnja svih javnih organa, a posebno u kontekstu olakšavanja učešća potencijalnim kandidatima i ponuđačima, tema ove analize. Saradnja u digitalnom svijetu i kompatibilnost sistema je poznata pod nazivom interoperabilnost.

Interoperabilnost predstavlja sposobnost različitih i raznovrsnih organizacija za interakciju u skladu sa zajedničkim korisnim i usaglašenim ciljevima. Sposobnost zasebnih i različitih organizacija da međusobno djeluju u smjeru postizanja dogovorenih ciljeva uključuje razmjenu podataka, informacija i znanja, povezivanje poslovnih procesa i korištenje informacijsko-komunikacijske tehnologije.

S tim u vezi, Savjet ministara Bosne i Hercegovine je u junu 2018. godine donio Odluku o usvajanju okvira interoperabilnosti Bosne i Hercegovine s ciljem osiguranja kompatibilnosti informacionih sistema i procesa te pružanja objedinjenih i korisnički usmjerenih usluga iz nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine. U nastojanju da građane, privredne subjekte i druge subjekte društva posluže što savremenijim elektronskim uslugama, Savjetu ministara Bosne i Hercegovine i vladama ostalih upravnih nivoa trebaju podaci koji nastaju ne samo u opsegu njihovih ovlasti, nego i podaci koji nastaju temeljem ovlaštenja ostalih upravnih nivoa jer vlade na svim nivoima nemaju sve podatke koji im trebaju da bi u potpunosti pružili elektronske usluge svojim građanima.

Stoga, vlade u Bosni i Hercegovini moraju za podatke iz svojih izvornih javnih registara organizovati javnu upotrebu temeljenu na zakonima i drugim propisima. Pored toga što vlade moraju organizovati i propisati rad organa iz svoje nadležnosti, istovremeno je bitno da kroz planove i finansijska sredstva, omoguće sinhronizovanost spremnosti elektronski dostupnih javnih registara tako da svi subjekti javne uprave u Bosni i Hercegovini na svim administrativnim nivoima omoguće razmjenu službenih podataka na pravno prihvatljiv način. Uspješnom primjenom interoperabilnosti i novih elektronskih usluga, baziranih na elektronski dostupnim javnim registrima, očekuje se značajno povećanje zadovoljstva građana, privrednih subjekata, organizacija civilnog društva ali i javnih institucija i svih ostalih aktera.

Implementacijom interoperabilnosti bi trebalo da se poveća efektivnost javne uprave, poveća kvalitet usluga, smanje troškovi te da se optimizuje IKT integracija javne uprave.

Interoperabilnost je važno pitanje u Bosni i Hercegovini i predstavlja infrastrukturno dobro koje će omogućiti da se na osnovu razvoja informacionih tehnologija, na efektivan način, upotrijebe najnovije metode i modeli poslovanja. U tom smislu, interoperabilna uprava bi igrala važnu ulogu i u sistemu javnih nabavki, na način da bi potencijalnim kandidatima i ponuđačima olakšala učešće, a ugovornim organima bi olakšala vođenje postupka.

Značaj interoperabilnosti u javnim nabavkama u Bosni i Hercegovini

Interoperabilnost u kontekstu javnih nabavki označava sposobnost različitih sistema i tehnologija da međusobno komuniciraju i sarađuju bez problema, te stoga ima veliki značaj u olakšavanju efikasnog i efektivnog obavljanja procesa nabavki, što doprinosi povećanju transparentnosti, smanjenju birokratije i uštedi vremena i resursa.

Uspostavljanjem jedinstvenog portala na domenu www.ejn.gov.ba je stvorena dobra osnova za uspostavljanje efikasnog sistema e-nabavki u Bosni i Hercegovini. Uspostavljeni alati poput registara ugovornih organa i ponuđača, registara nabavki, objava svih obavještenja i izvještaja, upravljanja postupcima nabavki koji su u toku, elektronskih aukcija i sl. su omogućili dio posla, dok ostali alati predstavljaju izazov, kao što je elektronsko dostavljanje ponuda ili provjera kvalifikovanosti kandidata, pa čak i elektronska evaluacija dostavljenih ponuda, a zatim fakturisanje, provjeravanje i plaćanje kao logični slijedovi.

Naravno, razvoj alata nije uslovljen samo razvojem internet domena ejn.gov.ba već saradnjom različitih institucija i različitih domena. Razvojem svih pobrojanih alata i faza postigla bi se potpuna implementacija elektronskih sredstava komunikacije umjesto dosadašnjih papirnih i drugih oblika koji su posebno opterećujući u smislu vremena i ljudskih resursa, olakšavajući razmjenu podataka između različitih institucija i sistema.

Okvirom interoperabilnosti u Bosni i Hercegovini je predviđena primjena koja u javnoj upravi doprinosi razvoju privrede na način da podstiče razvoj elektronskog poslovanja u privredi kroz, između ostalog, osposobljavanje privrednih subjekata za elektronske javne nabavke i dodatne usluge u sistemu javnih nabavki, te kroz uvođenje e-računa i proširenje e-usluga za privredu.

Ovo predstavlja solidan osnov, a najbitnije u kontekstu javnih nabavki jeste da je ovaj okvir zamišljen da kao podrška u procesima definicije, dizajna i implementacije usluga javne uprave prema građanima i privrednim subjektima, ima za efekat pojednostavljenje administracije te smanjenje administrativnog opterećenja i prepreka što rezultira oslobađanjem resursa u privredi. Takođe, navedeni efekti bi se odrazili i na civilno društvo jer bi praćenje procesa javnih nabavki bilo znatno olakšano, ubrzano, pokrio bi se širi spektar monitorisanih aktivnosti i znatno bi se štedjeli resursi, pogotovo sa aspekta pristupa informacijama i čitljivosti dokumenata.

Kada je riječ o privredi, odnosno o ponuđačima, interoperabilnost u sektoru javnih nabavki bi najznačajnije koristila ovim subjektima. Povezivanjem baza podataka i registara bi, pojednostavljeno rečeno, bilo omogućeno ponuđačima da ne moraju više puta tražiti i dostavljati podatke koji se već nalaze u evidenciji vlasti, uštedejući pri tome vrijeme i novac, pojednostavljujući korištenje svih usluga. Ovo bi naročito bilo korisno jer bi ugovorni organi sami pribavljali dio podataka iz javnih registara u elektronskom obliku odmah, povlačeći ih iz baza, bez traženja istih podataka od ponuđača, odnosno

stranaka u postupku, kao što je to do sada slučaj. Ponuđači više ne bi morali za svaki pojedinačni postupak na kom učestvuju dostavljati uvjerenja nadležnih sudova da im nije izrečena presuda za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili pranje novca niti uvjerenja nadležnog suda ili organa uprave kojim se potvrđuje da nije u postupku obustavljanja poslovne djelatnosti, da nije predmet stečajnog postupka, predmeta likvidacije.

Takođe ne bi bilo potrebno za svaki postupak dobavljati potvrde poreskih ili drugih nadležnih institucija da se izmiruju doprinosi za penziono-invalidsko osiguranje i zdravstveno osiguranje za ponuđača i zaposlene ukoliko ih ima, niti potvrde nadležne poreske uprave da se izmiruju sve poreske obaveze. Takođe, bitno je za spomenuti da na ovaj način ne bi bilo vremenskog ograničenja starosti dokaza, na primjer onih za obavljanje profesionalne djelatnosti iz sudskih registara ili organa uprave, kao što je to sada čest slučaj sa ograničavanjem na tri mjeseca, a protivno shvatanju Agencije za javne nabavke i Kancelarije za razmatranje žalbi.

Koristi bi imali ugovorni organi koji sprovode postupke javnih nabavki, budući da bi imali elektronski čitljive i ažurirane informacije odmah iz zvaničnih registara, te bi se smanjio veliki dio nesporazuma koji često rezultiraju dugotrajnim žalbenim postupcima.

Kao dobar primjer može se izdvojiti Rješenje Kancelarije za razmatranje žalbi BiH broj JN2-03-07-1-736-8/18 od 02.08.2018. godine kojim je djelimično uvažena žalba ponuđača i poništena tenderska dokumentacija za predmetnu nabavku objavljena 14.05.2018. godine, dakle tri mjeseca prije Rješenja. Naime, tenderskom dokumentacijom je ugovorni organ zahtijevao od ponuđača da kao dokaz o ispunjavanju uslova obavljanja profesionalne djelatnosti predviđenih članom 46. Zakona o javnim nabavkama dostave original ili ovjerenu kopiju aktuelnog izvoda iz sudskog registra kojim se dokazuje pravo ponuđača da se profesionalno bave određenom djelatnošću, te da aktuelni izvod iz sudskog registra ne smije biti stariji od tri mjeseca od dana podnošenja ponude, a ukoliko ponuđači dostavljaju ovjerenu kopiju, da ista ne smije biti starija od 10 dana od dana predaje ponude.

Ovakvo postupanje ugovornog organa je prihvatljivo za Kancelariju za razmatranje žalbi iz razloga što se, kako je navedeno u Rješenju, radi o dokumentu u kom može doći do određenih izmjena koje zahtijevaju evidentiranje u izvodu. U skladu s tim ograničavanje starosti dokumenta je važno iz tih razloga, kako bi se jasno i nedvosmisleno moglo utvrditi da dostavljeni izvod prikazuje pravo činjenično stanje u odnosu na određenog ponuđača.

Međutim, Kancelarija za razmatranje žalbi je dalje stava da zahtijevanje da ovjerena kopija takvog dokumenta ne može biti starija od deset dana od dana predaje ponude nije prihvatljivo iz razloga što propisi koji regulišu spornu oblast, tj. ovjeru dokumenata definišu da ovjera ne može biti starija od tri mjeseca kao minimalni rok. Stoga je, dakle, nejasno zašto je zahtijevan značajno manji rok za ovjerenu kopiju u odnosu na originalni dokument.

Prema ovom primjeru, izgubljeno je tri mjeseca, a potencijalno i više, zbog razloga koji je mogao efikasnije i brže biti riješen ukoliko bi ugovorni organi imali pristup registrima kojima se dokazuje pravo ponuđača da obavljaju određenu djelatnost, bez naknade koju bi plaćali. Članom 46. Zakona o javnim nabavkama je određeno da ugovorni organ može zahtijevati da kandidati, odn. ponuđači, dokažu svoju registraciju u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima kojima se dokazuje njihovo pravo da obavljaju profesionalnu djelatnost koja je u vezi sa predmetom nabavke.

Dakle, ovo nije imperativna odredba, ali bi ugovorni organi trebalo da provjeravaju pravo na obavljanje djelatnosti, naročito kada postoji osnovana sumnja, a ta provjera bi se znatno olakšala pristupom ugovornih organa registrima, te bi se, kako je pokazano na primjeru, uštedjeli vrijeme i novac.

Slično je i sa provjerom lične sposobnosti kandidata, odnosno ponuđača. Agencija za javne nabavke BiH se očitovala kako je u praksi primjećeno da ponuđači dostavljaju po dva uvjerenja nadležnog suda kojim dokazuju da im u krivičnom postupku nije izrečena pravosnažna presuda kojom su osuđeni za krivično djelo učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili za pranje novca. Ovi uslovi su postavljeni članom 45. Zakona o javnim nabavkama, ali se dilema kod ponuđača i kod ugovornih organa javlja da li se uvjerenje dostavlja od Suda Bosne i Hercegovine ili od suda prema sjedištu kandidata, odn. ponuđača.

Sud BiH je svojim aktom obavijestio Agenciju da postavljene uslove tumači na način da je neophodno da svaki kandidat, odn. ponuđač kumulativno dostavi potvrdu Suda BiH i potvrdu suda prema sjedištu ponuđača (npr. opštinski i osnovni sud) iz razloga što nije definisan Jedinstveni registar na nivou Bosne i Hercegovine, u koji bi se upisivale pravosnažne presude za osuđene za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, prevare i pranja novca.

Budući da zainteresovani ponuđači mogu dostaviti samo izjavu da se protiv njih ne vodi krivični postupak niti da su osuđivani za krivična djela učešća u kriminalnoj organizaciji, za korupciju, prevaru ili za pranje novca, a da samo ponuđač kome bude dodijeljen ugovor, dakle samo izabrani ponuđač, mora dostaviti uvjerenja kojim će potvrditi navedeno, jasno je da bi svim učesnicima u postupku, dakle ugovornom organu i odabranom ponuđaču, bilo znatno olakšano ukoliko bi postojao Jedinstveni registar na nivou Bosne i Hercegovine u koji bi se mogao elektronski izvršiti uvid i provjeriti istinitost izjave odabranog ponuđača, kao što je to natuknuo Sud BiH u svom odgovoru Agenciji za javne nabavke.

Iz navedenih primjera je jasno da bi pristup javnim registrima, odnosno bazama podataka, tamo gdje je to zakonski moguće, pojednostavilo postupke javnih nabavki uz znatnu uštedu vremena i novca, otklanjajući razne nedoumice i različita tumačenja određenih zakonskih normi. Na ovaj način se značajno uskraćuje vrijeme obrade i donošenja odluka. Ugovorni organi bi mogli imati potrebne informacije odmah i što je najbitnije, ažurne, dok ponuđači ne bi morali za svaki postupak javne nabavke na kom učestvuju iznova prikupljati te informacije.

Mogućnosti i izazovi za interoperabilnost u javnim nabavkama u BiH

Usklađivanje različitih registara, posebno onih koji u kojima se vode privredni subjekti, njihovo poslovanje, kontrole poreza, penzijsko i invalidsko osiguranje, pa čak i radne dozvole i carinske deklaracije, se nameće kao izazov. Logično pitanje je razvoj standarda i platforme za interoperabilnost, odnosno servisne sabirnice koja je namijenjena standardizaciji komunikacione infrastrukture i službenoj razmjeni elektronskih dokumenata među institucijama, pružaocima usluga i trećim subjektima. Sa tehničkog aspekta je važno napomenuti da svaka institucija komunicira samo sa sabirnicom, a sabirnica orkestira komunikaciju sa drugim sabirnicama i aplikacijskim sistemima.

Takođe, okvir interoperabilnosti predviđa da institucije uključene u pružanje agregovane elektronske usluge formalizuju međusobnu saradnju sklapanjem sporazuma i protokola, naravno i multilateralnih, kojim bi se regulisao svaki nivo interoperabilnosti: pravni, procesni, semantički i tehnički. Budući da sporazumi i/ili protokoli moraju biti pisani sa dovoljno detalja da se osigura postizanje cilja: pružanje

elektronskih usluga uz ostavljanje maksimalne interne autonomije svake uključene institucije, u njihovu izradu se podrazumijeva da su uključene nadležne institucije javne uprave za pitanja interoperabilnosti.

S tim u vezi, bitno je istaći da sigurnost razmjene podataka svih sistema predstavlja izazov koja mora biti usklađena sa važećim propisima i pod regulatornim uticajem Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH.

Ne treba zaboraviti da Bosnu i Hercegovinu odlikuje kompleksan pravni sistem i administrativno ustrojstvo, što bi moglo predstavljati smetnju kod harmonizacije sistema na različitim administrativnim nivoima, odnosno sa različitim nadležnostima.

Takođe, implementacija interoperabilnih sistema (korištenje istih programskih jezika i tehnologija, harmonizacija pravnog okvira, usaglašavanje funkcionisanja i sl.) može iziskivati značajna finansijska sredstva.

U vezi sa finansijskim sredstvima, treba spomenuti izdvajanja koja bi se davala za pristup određenim bazama za koje bi se možda pristup naplaćivao, u smislu taksi.

Kao što je prethodno u ovoj analizi rečeno, već su postavljene solidne osnove za interoperabilnost u smislu portala javnih nabavki i nekih drugih sistema i baza, koji otvaraju mogućnost za nadogradnju u međusobno kompatibilne sisteme.

Primjeri dobre prakse

Značajan iskorak je napravljen u Republici Hrvatskoj gdje je Zakonom o javnoj nabavi predviđeno da se komunikacija između ugovornih organa i ponuđača odvija elektronskim sredstvima komunikacije, te da alati i uređaji za komunikaciju, kao i njihova tehnička obilježja moraju biti nediskriminirajuća, opšte dostupna i interoperabilna sa proizvodima informacione i komunikacione tehnologije u opštoj upotrebi. Sam Portal javnih nabavki omogućava slične mogućnosti kao i Portal u BiH, ali i dostavlja standardne obrasce Kancelariji za publikacije Evropske unije radi objave u Službenom listu EU, omogućava ponuđačima sastavljanje i slanje zahtjeva za sudjelovanje i ponuda te planova i projekata,

Jedan od bitnijih koraka u realizaciji e-uprave u Republici Hrvatskoj predstavlja elektronska razmjena računa u postupcima javnih nabavki. Elektronski račun, odnosno e-račun, je jedna od okosnica e-uprave i e-poslovanja i automatizacije poslovnih procesa. E-račun je račun koji je izdat, poslat i zaprimljen u strukturiranom elektronskom obliku, a koji omogućuje njegovu automatsku i elektronsku obradu, prema definiciji Zakona o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi.

Digitalizacija poslovanja stvara višestruke pogodnosti za sve korisnike, a osim uštede vremena, e-računima se smanjuje broj koraka u procesu izdavanja u odnosu na izdavanje klasičnog, fizičkog računa, plaćanja se vrše na vrijeme što za posljedicu ima brže novčane tokove. U kontekstu sistema javnih nabavki, uvođenje e-računa je bio logičan nastavak procesa digitalizacije cjelokupnog sistema javnih nabavki u Republici Hrvatskoj i usklađivanja sa Direktivnom 2014/55/EU i Provedbenom odlukom komisije Evropske Unije 2017/1870 o objavi upućivanja na evropsku normu o elektronskom izdavanju računa.

Ključni faktor u izdavanju i zaprimanju e-računa su informacioni posrednici definisani Zakonom o elektroničkom izdavanju računa u javnoj nabavi, koji pružaju usluge zaprimanja i slanja e-računa i

pratećih isprava, a koji mogu obavljati i usluge upravljanja cjelokupnim poslovnim procesom izdavanja, zaprimanja, slanja i arhiviranja e-računa, dok ulogu centralnog informacionog posrednika ima Finansijska agencija FINA, čiji je djelokrug određen posebnim zakonom.

Za ove svrhe je razvijen poseban sistem e-Račun za državu, koji je centralno mjesto za zaprimanje svih e-računa, da se ugovorni organi ne bi morali povezivati sa svakim pojedinim informacijskim posrednikom koji postoji na tržištu, već se povezuju sa jednom centralnom tačkom, odnosno ovim servisom. Ovo je ključni momenat interoperabilnosti. FINA je takođe članica Pan European Public Procurement Online sistema, koji omogućava prekograničnu razmjenu računa i ostalih dokumenata u postupcima javnih nabavki.

I kod provjere kvalifikovanosti ponuđača, hrvatski Zakon o javnoj nabavi daje mogućnost javnim organima da ako mogu dobiti propratne dokumente direktno, pristupanjem bazi podataka, ponuđači navode u dokumentaciji podatke koji su potrebni u tu svrhu, kao npr. internet adresu baze podataka, sve identifikacijske podatke i izjavu o pristanku, ako je potrebno. Ovo se može tumačiti kao bitan korak ka uvođenju mogućnosti automatizovanog pristupa svim potrebnim bazama, a automatizovani pristup je već djelimično omogućen na način da se kroz Elektronički oglasnik javne nabave (elektronski portal javnih nabavki) može pristupiti određenim registrima i evidencijama Republike Hrvatske (sudski registar, obrtni registar, kaznena evidencija i porezna evidencija) u svrhu provjere kvalifikovanosti ponuđača.

Zakon kaže da će se dokumenti za dokaze tražiti, osim ako ih ugovorni organ već posjeduje, dok Pravilnik o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave definiše da se pristup bazama podataka obavlja putem EOJN, koji generiše izvještaj s podacima u vezi sa ažuriranim propratnim dokumentima.

Novim Zakonom o javnim nabavkama Republike Srbije je Agenciji za privredne registre povjereno vođenje Registra ponuđača, uz obavezu da omogući upis ponuđačima od 01.03.2020. godine. Registar ponuđača je jedinstvena, centralna, elektronska i javna baza podataka o domaćim pravnim licima i preduzetnicima koji dokažu nepostojanje uslova za isključenje iz postupka javne nabavke, i koji podnijetom, propisanom dokumentacijom dokažu da su registrovani, da nisu pravnosnažno osuđivani za krivična djela propisana Zakonom o javnim nabavkama, da su izmirili dospjele poreze i doprinose.

Registar sadrži sve dokumente na osnovu kojih je izvršena registracija, podatke o ponuđaču (matični/registarski broj, poreski identifikacioni broj, poslovno/registrovano ime i adresa sjedišta, lično ime i JMBG, odnosno broj pasoša i zemlja izdavanja, ime ili poslovno ime zakonskog zastupnika), promjene podataka o ponuđaču, podatke o brisanju ponuđača i zabilješke podataka o ponuđaču koje su od značaja za pravni promet.

Upis u registar kod Agencije za privredne registre nije obavezan, ali omogućava efikasnije učešće u postupcima javnih nabavki jer ponuđači ne moraju svaki put samostalno da prikupljaju dokumentaciju i dokazuju da ispunjavaju uslove za učešće, da idu od šaltera do šaltera, već su ovi podaci ažurni i javno dostupni elektronski. Prema zakonu, javni organi su dužni samo da provjere da li je ponuđač upisan u registar preko internet stranice.

Kako prikupljanje dokaza radi ispunjenja obaveznih uslova ponuđačima može oduzeti mnogo vremena, naročito ukoliko su rokovi za pripremanje ponude kratki, upis u registar ponuđača koji se vodi pri Agenciji za privredne registre znatno olakšava ponuđačima ovaj dio u pripremanju ponude. Registrovanjem se

postiže ne samo ušteda troškova, već i vremena, jer svi dokazi imaju vremensko ograničenje, te ih je neophodno iznova, za svako učešće u javnoj nabavci prikupljati. Na isti način se štedi vrijeme i omogućuje ažurnost ugovornim organima koji vode postupak uz osiguravanje tačnih i istinitih dokaza.

Zaključak

Sposobnost različitih sistema i tehnologija da međusobno komuniciraju i sarađuju bez problema je samo po sebi cilj svakog pojedinačnog sistema koji teži napretku. U kontekstu sistema javnih nabavki, interoperabilnost ima ključnu ulogu u olakšavanju efikasnog obavljanja postupaka nabavki, povećava transparentnost, modernizuje postupke, a smanjuje birokratiju i time štedi vrijeme i resurse.

Značaj koju interoperabilnost ima u ovom kontekstu se, dakle, može svesti, bez ograničavanja, na sljedeće:

- Interakcija sa različitim sistemima, gdje bi se integracijom sa različitim bazama podataka, odnosno registrima drugih institucija, razmjenjivale potrebne informacije na višestranu korist. Takođe bi se omogućilo funkcionalno i istovrsno okruženje za poslovanje.
- Brza i efikasna razmjena podataka, koja može značajno uštedjeti vrijeme i resurse u korist kako ugovornih organa tako i ponuđača.
- Transparentnost i dostupnost podataka, kao ključan faktor za stvaranje pouzdanog, sveobuhvatnog, višestranog pristupa bazama podataka, dostupnim naravno relevantnim učesnicima, što olakšava donošenje odluka i otklanja nedoumice u postupcima.
- Posljedično bolju kontrolu i nadzor nad procesima i postupcima javnih nabavki.
- Smanjenje grešaka i dupliranja, budući da automatizovana razmjena informacija između različitih sistema sprječava greške koje nastaju pri manuelnom radu, otklanja proizvoljnost u tumačenju, a podstiče konzistentnost i ažurnost podataka.
- Standardizacija formata i protokola, stvarajući istovjetan okvir za razmjenu podataka između različitih sistemima, sa perspektivom upotrebe u druge svrhe.
- Ubrzavanje odabira ponuđača, gdje su procesi provjere kvalifikacija brži, efikasniji i ažurniji, uz bitno smanjenje gomilanja podataka u čvrstom formatu.